

עגל בעל

שני ראשים

בכנסת לא הורגשה איוו אחורה חרשה, התרוממת ירוח מיוחדת שגולדה לפתע בעיקבות הממשלה הרחבה, הנתמכת עליידי 97 חברי כנסת במיגון רחב ביותר של סיעות שונות, ואפילו משונות. שריהבריאות שלעבר, אליעזר שוסטק מל"ם, אמר לחבררילסיעה, יגאל כהן, שקורה מפעם לפעם שגולד בעל שני ראשים. כהן, שהוא חקלאי ממושב תל-יערשים, הסביר לשוסטק, שעגל כזה נולד ברך כלל מת, או שאינו מחזיק מעמד בחיים יותר מימים אחדים.

התרשמות אולי שיטחית, אבל גם מדויקת, היא שהשניים אינם מצי טערים במיוחד על איימינו של חברים לסייע, ח"כ אהוד אולמרט, לתפקיד שר. הם היו מוכנים למלמל מילמולים של כלום על "קייפוח הסיעה", אפילו להרשים בכך כתבים תמימים, אבל בעיניהם ניצנה שימחה גלויה לאיר.

יגאל כהן עוד זוכר היטב את התרגיל שעשה לו אהוד אולמרט, שבתכנים מסוגננים הדיחו ממקומו הבכיר ברשימה לכנסת. כהן, במקום ה-40 בליכוד, נבחר בקושי. שוסטק, שהיה מאוהב בתפקידו כשר, הודח למעשה עליידי אולמרט. עתה נעשתה למצאם הנקמה שלהם כירי אחרים. בעצם עליידי שרון הכליכול, שחסס ממש בגופו את דרכו של אולמרט לשולחןהממשלה.

הריון הארוך והמייגע על הממשלה החרשה נפתח כאיחור ניכר, ונמשך עד אחרי חצות. בתשע בערב ישבו רוב הח"כים והעיתונאים ליד מקלט הטלוויזיה במיזנון, ועברו מחדש חלקים ניכרים מהחוויה הלא מלבבת הזאת, ביותר משמץ של מוזכוס.

במהלך מהירות החדשות הציג קריין הטלוויזיה את שריהחקלאות החדש, אריק נחמקין איש נהלה, כ.שר הכלכלי הבכיר ביותר של מיפלגת העבודה. פניו של שריהכלכלה החדש, גדי יעקובי החווירו. זה היה בריוק האפיון, שממנו חשש יותר מכל. לא די בכך שגולד ממנו את משרדהאוצר הנכסף, וכפו עליו את תארו של יעקב מדידור. לא די בכך שפרס שכח בשיבת מרכז מיפלגת העבודה את תוארו הרישמי, וגרם ליעקובי לנטוש את האולם כשאטנפשו. עתה באים כליהתיקשורת, ומשקפים, כאילו, את האפסות של התיק החדש שלו.

יעקובי יעבור קשה ובמרץ כדי לשקם את מעמדו, מי שמכיר אותו, מאמין שהוא עתיד להצליח בכך.

ניצחון רפי

ח"בים אחרים ממיפלגת העבודה לא גילו נכונות רבה לשפוך דמעות בנינו של יעקובי, או של כל רפי"סט אחר. לדעתם יש בממשלה הזאת ניצחון היסטורי אירי לרפי". לא רק שפרס הצליח לגרש את מפ"ם להקים מיפלגתמרכז ולהכניס למסר של מיפלגת העבודה את כל האיפיונים הרפי"סטיים מבחינת התוכן והסיגנון. הוא גם אייש את הקבינט שלו ברוב רפי"סטי ברור.

פרס עצמו, וכן השרים יצחק נבון, גדי יעקובי, יגאל הורביץ ולמעשה גם אריק נחמקין, הם רפי"סטים מובהקים שלעבר. שריהקליטה החדש, יעקב צור, הוא איש אחרותהעבודה. חיים בר-ילב ויצחק רבין היו קרובים בעבר לאחרותהעבודה, אבל שניהם, מבחינת השקפותיהם בכל התחומים, הם רפי"סטיים לכל דבר. הוא האמור גם במוטה

מזכ"ל מיפלגת העבודה. התפתרותו של בר-ילב קרובה, ולוא גם כדי לשים קץ מיידי לעובדה האכסורית, שי מזכ"ל מיפלגה משמש גם כשר-מישטרה.

הריש יינה, אולי, מתמיכת פרס. ברעם יקבל קולות רבים מחברי מרכז, שירצו בעצמאות יחסית של המיפלגה נוכח ממשלה בעלת רוב כה גדול בכנסת. שפייר עבר בקושי את מחסום 60 האחוז במרכז, כדי להבחר לכנסת, וקרנו במיפלגה ירדה פלאים, מה גם שהוא נוטרל כמעט לחלוטין מהמו"מ הקואליציוני.

מאוכזב אחר, ח"כ רפי אדרי, מחפש תמיכה ליערו הקרוב, הצנוע יחסית, תפקיד יו"ר הנהלת הקואליציה. אדרי (47) טופח בעבר הקרוב עליידי פרס, כתשובת מיפלגת העבודה לרודי לוי, "אבל עם הקמת הממשלה הרחבה הפך לאחד מעשרות האישים, המחזיקים במרפתי ביתם שטרות שלא כוברו עליידי ראשיהממשלה החדש. אדרי מעוניין בכחירות מיידיות לתפקיד יו"ר הקואליציה, מכיוון שהוא חושש מתחרות מצד הריש, אם זה ייכשל בהתמודדות עם ברעם על המזכ"לות. את תפקיד יו"ר סיעת מיפלגת העבודה בכנסת רוצה חיים רמון הצעיר (35). רמון הוא ח"כ חדש יחסית, שכיהן רק כשנה וחצי בכנסת ה-10, שאליה נבחר עם כניסתו של חיים הרצוג לראמון הנשיאים בירושלים.

במדינה

העם שבוייכלכלה

הכלל הראשון של רופא מודרני הוא: להגיד לחולה את האמת ולהסביר לו את דרכי הטיפול

התגובה הראשונה של עמישראל, בהיוודע לו שזכה סוף-סוף בממשלה חדשה, היתה להסתער על חנויות הדי סופר-מארקט. הוא ניקה את האיציטבות במיבצע גדול של אגירה, כאילו עמדה מילחמה חרשה בשער.

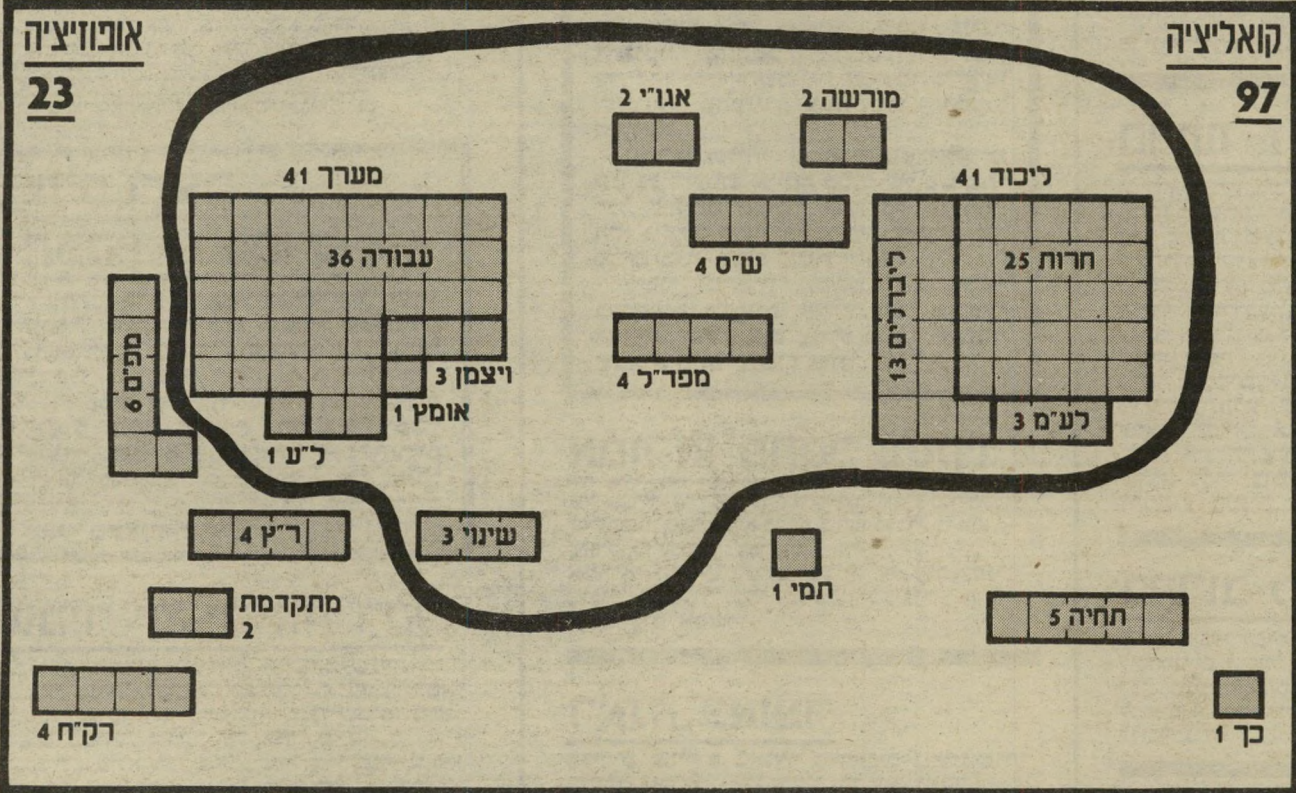
לאחר מכן ישב עמישראל בבית וציפה בחרדה למעשי הממשלה. מה יקרה לכסף? מתי יהיה פיתוח? כאשר ירד עליו הפיחות הראשון של 9%, עשה כל אחד את החשבון כמה הרוויח או הפסיד, והמתין לגזירה הבאה.

מתנה שבויים. עד לאחרונה היה מקובל אצל רוב הרופאים בעולם שלא להגיד לחולה מה מצבו, ושלא להסביר לו במפורט מה טיב הטיפול הניתן לו. הסיסמה היתה: הרופא מיטיב לדעת, ואל לו להדאיג את החולה.

ברור האחרון השתנתה גישה זו. רוב הרופאים המתקרמים טורחים עתה

הבריאות החדש, מוטה גור. כמו כל שרייהבריאות של המערך בעבר, הוא לא עסק בבריאות, אלא במדיניות-חזון. גור נשאל לגבי נקודה חשובה ואקטואלית. בעוד כמה שבועות עומדת להתכנס באלג'יר המועצה הלאומית הפלסטינית — הפרלמנט הגולה של אש"ף. במועצה שמורים 183 מקומות לחברים מן השטחים הכבושים. בעבר נשאו מקומות אלה ריקים: ממשלות המערך והליכוד כאחת הודיעו שכל פלסטיני שייסע למועצה — לא יורשה לחזור הביתה. נציגי הגדה המערבית ורצועת-עזה הם הגוש המתון ביותר בתוך אש"ף. הם תומכים באופן מוחלט בקו של יאסר ערפאת, החותר להסדר-שלום עם ישראל על בסיס של רוקיום והכרה רדיית בין שתי מדינות, ישראל ופלסטין. העדרם של נציגים אלה הוא המונע מערפאת להשיג את הרוב של שני-שלישים, הדרוש כדי לקבל החל-טות מכריעות, כגון שינוי האמנה הפלסטינית.

הביצה והתרנגולת. בראיון כי רדיו השמיע גור מישאלות חסודות על הצורך ברשיח עם הערכים הפלסטיניים לשם כינון בסיס לדרוקיום, וכיוצא באלה. אך כאשר נשאל אם הממשלה תתיר הפעם לנציגי השטחים

הכבושים לנסוע למועצה, השיב כי שלילה גמורה. מרועז קבע גור: אש"ף לא עשה צעד משמעותי לקראת שינוי הקו שלו, ועל כן אין לתת להם לנסוע. המראיין המופתע שאל את השאלה המתבקשת: איך יכול אש"ף לשנות את הקו, אם אין נותנים לנציגים המתונים לנסוע למועצה כדי לשנות את הקו? גור העמיד פני טמבל. קורם שישינו את הקו, אמר, ואחריכך נשקול אם לתת לנציגים לנסוע.

שלום וכוונות. כאותה השעה פנה שימעון פרס אל עמייערב והושיט את ידיו לשלום — בנוסח הישן של דויד בן-גוריון. על כך הגיב פעם סגן-אלוף מצרי, שנפל בשבי במילחמת-סיני: "בכל פעם ששמענו ברדיו שבך גוריון מציע הצעת-שלום, הכרנונו על מצביכוונות כצבא שלנו".

דבר אחד ברור: הסיגנון מעתה יהיה להכריז הכרזת-שלום כל שני וחמישי, ובניתיים להמשיך בהתחלות. כל עוד תתקיים ממשלה זו, לא ייתכן כל תחושה שהיא לקראת שלום.

להסביר לחולה בפריטריפרטים מה טיב מחלתו וסימניה, ואיך בריוק יפעל הטיפול המתוכנן, אם יכאיב ומהי מידת הסכנה. ממשלת-ישראל החדשה תיבחן, בלי ספק, על פי הצלחתה להשתלט על תהליכי המשק ולהתחיל בהבאה. לשם כך דרוש שיתוף-פעולה מלא של הציבור — לא כמחנה של שבויי כלכלה, החרדים לגורלם, אלא כציבור בוגר של אורחים במדינה דמוקרטית, שנאמרת להם האמת.

הימים הראשונים של הממשלה לא בישרו טובות מבחינה זו.

יחסים מרחביים מעגל הקסמים

תחת שאגתהאריה של חרות תבוא עתה לללתהשועל של המערך

במשך שבוע שנים נשמעה כי מערכות-ישראל שאגתהאריה של חרות. עכשיו חזר קול ישן: יללת השועל של המערך. את הרגומה לכך נתן השבוע שר

רמון הוכיח את עצמו כחכריכנסת מוכשר, וחבריו מקווים שריוקא עמדותיו נגנות הממשלה עם הליכוד יביאו אותו לנקיטת עמדות עצמאיות. שיחיו במיקצת את הכנסת, שסכנת שיתוק רובצת עליה. רמון נחשב למקורב של פרס, אך ראשיהממשלה החדש ידוע כבוגדנותו רווקא כלפי כתלם, אחרי המכירה הכללית של מצע מיפלגת העבודה לליכוד.

אין ספק שדרבם של שני המנהיגים, פרס ושמיר, זרועה מאות מוקשים קטנים וגדולים, הפזורים דווקא בתוך המיט"ם לגות שוותן הם מוייגנים בי ממשלה. כל בישלון בולט של הממשלה החדשה יתסיס את הליכוד מצד אחד, ואת מיפלגת העבודה מצד שני.

אנשי חרות טוענים, שלפרס יש יתרון חשוב על פני שמיר. הוא עשוי לזכות בנאמנותם של השרים הליברליים בליכוד. יש לו אופציה ברורה להקים ממשלה צרה איתם, אם שרון וחבריו יחבלו במאמצי המ"ם שלה החדשה. חיים ברעם ■

חמתיים והם שימעון פרס, חיים בר-ילב, יצחק מודעי (בעיקר מטעמים כל-כליים), גרעון פת ואברהם שריר. כל היתר הם ניצים קיצוניים ביותר, ובראשם אריאל שרון, משה ארנס, יצחק שמיר, דויד לוי, אריק נחמקין, יעקב צור, יצחק פרץ (לאומן קיצוני שלא שירת אף יום אחד בצה"ל), וכמוכן השר החדש יוסף (יוסקה) שפירא, איש מורשה והשר היחיד שאינו נמנה עם חבריהכנסת.

שמיר, שגולד בירושלים לפני 57 שנים, היה ראש מחלקת עלית הנוער כסוכנות מטעם המפ"ל, ממייסדי ומקימי בני-יעקבא, מראשי גוש-אמונים, לאומן קיצוני ביותר, התומך בגלוי ובפה מלא באסירי אירגון המחבלים היהודי.

חפיקד יו"ר

חחזין לספסלי הממשלה הסי תוכנו מנהיגי דור ההמשך בי מיפלגת העבודה, והחלו במלאכת גיוס השרולות השונות, במאבקם להבחר לתפקידים שונים בשבועות הקרובים. הח"כים מיכה חריש, עוזי ברעם ואליהו שפייר לוטשים עיניהם לתפקיד